

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Tomáše Blažka a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **multigate a.s.**, se sídlem Riegrova 373/6, Olomouc, zastoupená Mgr. Ing. Štěpánem Vítkem, advokátem se sídlem Šumavská 525/33, Brno, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2022, č. j. 43 Af 32/2021 - 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Celní úřad pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) provedl dne 13. 7. 2020 v provozovně žalobkyně kontrolu dodržování povinností podle zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění do 31. 12. 2021 (dále jen „ZoHH“). Žalobkyně provozuje kasino, v němž se nachází mj. čtyři započítatelné stoly živé hry typu „kolo štěstí“. V provozovně se v době provádění kontroly nacházely dvě zaměstnankyně – provozní a obsluhující osoba. Pracovníci celního úřadu nasimulovali obsazení všech čtyř započítatelných stolů živé hry. Obsluhující osoba seznámila hráče s pravidly hry, následně je všechny najednou vyzvala, aby uskutečnili sázky. Po ukončení sázek obsluhující osoba postupně roztočila „kola štěstí“ u stolu č. 1, následně č. 2, č. 3 a č. 4. Jak se kola zastavovala,

vyhodnocovala sázky u jednotlivých hráčů. První se zastavilo kolo č. 4, obsluhující osoba u něj vyhodnotila sázku. Pak toto zopakovala u kola č. 3. Poté obsluhující osoba čekala na dotočení kola č. 2, aby mohla vyhodnotit sázku, přičemž kolo č. 1 již bylo v klidové pozici, a hráč u stolu č. 1 čekal na vyhodnocení sázky, které proběhlo až poté, co obsluhující osoba vyhodnotila sázku u stolu č. 2. Po vyhodnocení poslední sázky vyzvala obsluhující osoba opět všechny účastníky živé hry najednou k uskutečnění dalších sázek. Následně roztočila postupně jednotlivá kola a opětovně, jak se zastavovala, vyhodnocovala jednotlivé sázky. Poté pracovníci celního úřadu živou hru ukončili. O průběhu kontroly byl sepsán protokol o kontrole ze dne 26. 9. 2020, č. j. 279650/2020-610000-61 (dále jen „protokol o kontrole“).

[2] Rozhodnutím ze dne 30. 4. 2021, č. j. 16834-11/2021-610000-12, uznal celní úřad žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) ZoHH, neboť provozovala hazardní hru v rozporu s výrokem IV., bodem 15 základního povolení, tj. rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF 30385/2017/34-34 (dále jen „základní povolení“), podle nějž provozovatel zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen. Za tento přestupek uložil celní úřad žalobkyni pokutu ve výši 90 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[3] Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí odvolala. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 23. 8. 2021, č. j. 32117-4/2020-900000-311, vydaným podle § 90 odst. 5 správního řádu, odvolání zamítl a rozhodnutí celního úřadu potvrdil.

[4] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“). V ní mj. namítala, že nedošlo k porušení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách ve spojení s výrokem IV., bodem 15 základního povolení a při hře splnila podmínku *bezodkladnosti* umožnění hry *současně* na započitatelných hracích stolech. Žalobkyně dále celním orgánům vytýkala přepjatě formalistický a extenzivní výklad právních předpisů. Také namítala, že v jejím případě nelze aplikovat závěry rozsudku NSS ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 - 32 (dále jen „věc Gold Happy Day“).

[5] Krajský soud žalobu zamítl. V odůvodnění svého rozsudku uvedl, že judikatura správních soudů (vč. rozsudku ve věci Gold Happy Day, jehož závěry na projednávanou věc použitelné jsou) se ustálila na výkladu § 68 odst. 4 ZoHH, podle nějž musí být účastníku hazardní hry po celou provozní dobu kasina umožněno kdykoliv si zahrát živou hru u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Krajský soud byl toho názoru, že na základě obsahu základního povolení i důvodové zprávy k § 57 a § 68 odst. 4 ZoHH není přípustné, aby se krupiér při živé hře věnoval střídavě dvěma či více hrám, neboť jeho úkolem je vykonávat veškeré činnosti související s řízením hry, přerozdělováním žetonů a dohledem nad dodržováním pravidel s hrou spojených. Toto pravidlo vychází nejen z díky zákona a základního povolení, ale i ze smyslu a účelu § 68 odst. 4 a lze jej lapidárně charakterizovat jako „jedna živá hra, jeden krupiér“. Této povinnosti žalobkyně nedostála. Krajský soud nesouhlasil s tím, že by správní orgány vykládaly právní úpravu formalisticky či extenzivně, ale naopak postupovaly v souladu s ustálenou judikaturou a účelem právní úpravy.

pokračování

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[6] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[7] Stěžovatelka předně nesouhlasí s výkladem ustanovení § 68 odst. 4 ZoHH ve spojení s výrokem IV., bodem 15 základního povolení, jak je krajský soud aplikoval. Správní orgány podle ní interpretují povinnost umožnit současnou hru na započitatelných stolech *bezodkladně* příliš extenzivně. Stěžovatelka považuje pojmy *bezodkladně* a *současně* za nejednoznačné, neboť nejsou vymezeny v zákoně a celní úřad ani krajský soud nejsou schopny je vyložit. Teleologický výklad, který správní orgány a krajský soud použily, je doplňkovou metodou interpretace právních předpisů a sám o sobě nemůže ospravedlnit extenzivní výklad daných pojmů. Rovněž jí nelze vytýkat nedostatečnou rychlost hraní živé hazardní hry, neboť takový požadavek jde zcela proti adiktologickým metodikám a doporučením, podle nichž je třeba hru zpomalit, případně nastavovat ve hře povinné přestávky.

[8] Stěžovatelka namítá, že důvodová zpráva k ZoHH, právní úprava ani základní povolení nestanoví požadavek na určitý počet osob krupiérů zároveň přítomných v kasinu. Stěžejní je splnění povinnosti umožnit hry *bezodkladně* a *současně* na všech stolech. Má přitom za to, že její specifická situace, kdy jsou v kasinu pouze čtyři stoly živé hry „kolo štěstí“ stojící od sebe zhruba půl metru a kdy časové nároky na hru „kolo štěstí“ představují pouze vteřiny, se do splnění dané povinnosti musí promítnout. Tuto povinnost stěžovatelka splňuje i s ohledem na vzájemnou nezávislost stolů co do prvků náhody či samostatnosti účetnictví stolů.

[9] Závěrem stěžovatelka tvrdí, že správní orgán není oprávněn v základním povolení stanovit přísnější podmínky než ty, jež jsou dány v ZoHH. Rovněž má za to, že správní orgány i krajský soud nesprávně aplikovali na její situaci § 123 odst. 1 písm. c) ZoHH, neboť se podle ní jedná o přestupek uvedený v § 123 odst. 3 písm. g) ZoHH, ve znění účinném do 23. 4. 2019, jak uvádí i rozsudek krajského soudu ze dne 20. 1. 2022, č. j. 51 Af 50/2020 - 39. Je tomu tak proto, že kontrolovaná podmínka základního povolení je jen přepisem povinnosti stanovené v § 68 odst. 4 ZoHH.

[10] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatelka z většiny opakuje námitky, které již vypořádaly správní orgány i krajský soud. Odkázal přitom na judikaturu správních soudů, s níž kasační námitky nekorespondují. K rozsudku krajského soudu ze dne 20. 1. 2022, č. j. 51 Af 50/2020 - 39, uvedl, že představuje ojedinělý právní názor a že proti němu podal kasační stížnost. Závěrem navrhl, aby byla kasační stížnost zamítnuta.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou a proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2

s. ř. s. zastoupena advokátem. Poté přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Stěžovatelka podala kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., věcně však svou argumentaci vedla pouze k důvodu podle písm. a) daného ustanovení. Důvodem podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. se Nejvyšší správní soud musel zabývat z úřední povinnosti, avšak v napadeném rozsudku neshledal vadu, k níž by musel z úřední povinnosti přihlédnout.

[14] Podle § 68 odst. 4 ZoHH „*[v] kasinu musí být umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina.*“

[15] Stěžejní námitka kasační stížnosti spočívá v tom, že stěžovatelka nesouhlasí s výkladem ustanovení § 68 odst. 4 ZoHH ve spojení s výrokem IV., bodem 15 základního povolení. Z nich podle napadeného rozsudku vyplývá pravidlo „jedna živá hra, jeden krupiéř“. Stejně tak odmítá údajně extenzivní výklad povinnosti umožnit hry *bezodkladně a současně* na všech stolech.

[16] Nejvyšší správní soud uvádí, že se výkladem § 68 odst. 4 ZoHH opakovaně zabýval, a to jak v rozsudku ve věci Gold Happy Day, tak např. v rozsudcích ze dne 11. 4. 2023, č. j. 3 As 367/2020 - 36, odst. [26] a násl., či ze dne 1. 2. 2023, č. j. 7 As 291/2022 - 40, odst. [13] a násl., případně v nedávné době v rozsudcích ze dne 2. 2. 2024, č. j. 7 As 209/2023 - 37, odst. [16] a násl., nebo ze dne 17. 1. 2024, č. j. 4 As 54/2022 - 40, odst. [29] a násl. Závěry napadeného rozsudku, podle nichž z účelu právní úpravy živé hry vyplývá, že je nezbytné, aby měl každý stůl živé hry svého krupiéra po celou provozní dobu kasina, se zcela shodují s interpretací ustanovení § 68 odst. 4 ZoHH, jak ji pojímá nadepsaná judikatura. V projednávané věci Nejvyšší správní soud nevidí důvod se od této rozhodovací praxe odchýlit.

[17] Na obsah ustanovení § 68 odst. 4 ZoHH navazuje výrok IV., bod 15 základního povolení, z něž plyne podmínka umožnění hry *bezodkladně a současně* na všech stolech. I touto otázkou se Nejvyšší správní soud již zabýval, přičemž shledal, že „*fojstatně ani jazykovým výkladem nelze dospět k závěru, že jeden krupiéř je pro jeden druh živé hry nebo živou hru obecně dostačující. Představa, že by jeden krupiéř vůbec mohl obsáhnout v jediném kasinu více druhů živé hry, pokud tak má být činěno bezodkladně a nepřetržitě po celou provozní dobu kasina, a to nejméně u tří hracích stolů zároveň, je dle názoru Nejvyššího správního soudu zcela nereálná,*“ (srov. rozsudek ze dne 1. 2. 2023, č. j. 7 As 291/2022 - 40, odst. [14]). Lze doplnit, že v citovaném rozsudku sedmý senát posuzoval případ, kdy jeden krupiéř obsluhoval tři stoly živé hry typu „kolo štěstí“. I zde Nejvyšší správní soud setrvává na svém dosavadním názoru. Pracovnice stěžovatelky nemůže obsluhovat více stolů živé hry a zároveň dbát na dodržení povinností ve vztahu ke všem probíhajícím hrám (srov. odst. 31 napadeného rozsudku). Je zcela nepředstavitelné, že by pracovnice stěžovatelky tyto povinnosti mohla plnit, pokud by se všechny probíhající hry nenacházely ve stejné fázi. Stejně tak není reálné, aby pracovnice měla při obsluhování jedné hry kapacitu započít jinou hru na jiném hracím stole s nově přichozím hráčem. Další aspekty týkající náročnosti a typu

pokračování

hry, vzdálenosti stolů či nezávislých prvků náhody nemohou sanovat neschopnost krupiéra se plně a soustředěně věnovat několika současně probíhajícím hrám.

[18] K jednotlivým tvrzením stěžovatelky lze uvést, že výklad pojmu *bezodkladně*, jak jej provedl krajský soud, není extenzivní, ale zcela souladný s nadepsanou judikaturou. I z toho důvodu nelze souhlasit s tím, že by krajský soud a správní orgány tento pojem nevyložily, a to při respektu výkladových metod vyžadovaných Ústavním soudem (srov. rozsudek ze dne 1. 2. 2023, č. j. 7 As 291/2022 - 40, odst. [14]). Pokud jde o otázku nedostatečné rychlosti hraní živé hry, ta není podstatou protiprávního jednání stěžovatelky. Stěžejní je v tomto ohledu faktická nemožnost jedné pracovnice stěžovatelky zajistit provoz živé hry na více než jednom stole. Za této situace nemohla stěžovatelka účastníkům živé hry umožnit hru *bezodkladně a současně* na započitatelných hracích stolech. Tím porušila povinnost, která jí plyne ze základního povolení.

[19] Stěžovatelka dále namítá, že základní podmínky nemohou stanovit přísnější podmínky než ty uvedené v zákoně a že správní orgány jednání stěžovatelky chybně kvalifikovaly. Tyto námitky mohla uplatnit již v řízení před krajským soudem, ale neučinila tak. Námitky jsou proto podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustné (srov. např. rozsudky NSS ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 Azs 464/2018 - 24, odst. [24], nebo ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 Ans 5/2008 - 104).

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů shledal kasační stížnost nedůvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1, *in fine*, s. ř. s. zamítl.

[21] O nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatelka neměla v řízení úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, kasační soud proto žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 30. května 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu